

ΕΟΚ: «Κλειδί» οι επενδύσεις

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ, ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

(REUTER). «Κοινό τόπο» αποτελεί πλέον στον ευρωπαϊκό χώρο η άποψη ότι μια «γενναία» μείωση των επιτοκίων από την Bundesbank θα ήταν αρκετή για να επιταχυνθούν οι ρυθμοί ανάπτυξης των ευρωπαϊκών κρατών και να περιοριστεί η ανεργία. Λογικά, η μείωση του κόστους του χρήματος θα οδηγούσε βραχυπρόθεσμα στην τόνωση της οικονομίας. Όμως, πρόσφατη μελέτη που εκπόνησαν οικονομολόγοι της Ευρωπαϊκής Επιτροπής υποστηρίζει ότι οι ρίζες της τρέχουσας οικονομικής κακοδαιμονίας προχωρούν βαθύτερα και απαιτούν μακροπρόθεσμη αντιμετώπιση.

Η μελέτη υποστηρίζει ότι το επίπεδο της ανεργίας θα παραμείνει σε επικίνδυνα υψηλά επίπεδα, εάν δεν σημειωθεί σημαντική αύξηση των επενδύσεων. Το «κλειδί» για την αύξηση των επενδύσεων επικεντρώνεται στην απελευθέρωση των καταθέσεων μέσω της μείωσης των κρατικών ελλειμμάτων και την αύξηση της αποδοτικότητας με τον έλεγχο των μισθολογικών αυξήσεων.

Με τα σημερινά δεδομένα όσον αφορά στην παραγωγικότητα και τα δημογραφικά στοιχεία, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα θα πρέπει να επιτύχει ρυθμούς ανάπτυξης της τάξεως του 2,5% ετησίως, ώστε να ανακοπεί η άνοδος του ποσοστού της ανεργίας, το οποίο ανήλθε στο 10,4% του εργατικού δυναμικού κατά τον μήνα Απρίλιο. Για να σημειωθεί αξιόλογη μείωση του πο-

σοστού, τουλάχιστον κατά μία ποσοστιαία μονάδα ετησίως, ο ρυθμός ανάπτυξης θα πρέπει να ανέλθει στα 3,5%.

Ωστόσο, με τους παρόντες ρυθμούς εκροής κεφαλαίων και παραγωγικότητας, η Κοινότητα μετά βίας κατορθώνει να διατηρεί το ποσοστό ανάπτυξης στο 2,3%, επενδύοντας περίπου το 20% του ΑΕΠ.

Κατά την άποψη των κοινοτικών οικονομολόγων, το χαμηλό επίπεδο του ποσοστού είναι απαράδεκτο, ενώ ένα ποσοστό της τάξεως του 2% θα είχε σοβαρές κοινωνικές και πολιτικές συνέπειες, θέτοντας σε κίνδυνο την πορεία προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση.

Ωστόσο, για να ανέλθει ο ρυθμός ανάπτυξης στο 3,5%, οι επενδύσεις θα πρέπει να αντιστοιχούν στο 23,6% του ΑΕΠ, επίπεδο από το οποίο διήλθαν για τελευταία φορά κατά το 1974. Σε πρακτικό επίπεδο, αυτό σημαίνει ότι οι επενδύσεις θα πρέπει να αυξηθούν με σημαντικά ταχύτερο ρυθμό από το συνολικό ΑΕΠ κατά την επόμενη πενταετία. Αρα, καταλήγει η μελέτη, το κεντρικό σημείο κατά τη χάραξη της μικροοικονομικής και μακροοικονομικής πολιτικής κατά την παρούσα δεκαετία πρέπει να αποτελέσει η προώθηση και στήριξη των επενδύσεων.

Κατά την ανάλυση των στοιχείων της περιόδου 1961-1973, η οποία χαρακτηριζόταν από εξαιρετικά ικανοποιητικούς ρυθμούς ανάπτυ-

ξης με ποσοστό μέσης ετήσιας ανάπτυξης της τάξεως του 4,7% και ανεργία στο 2,2% του εργατικού δυναμικού, οι συντάκτες της μελέτης διαπίστωσαν ότι οι εθνικές αποταμιεύσεις υπερκάλυπταν τον συνολικό όγκο των επενδύσεων, ενώ, αντίθετα, σταθερός παρέμεινε έκτοτε ο ρυθμός καταθέσεων.

Κατά την τρέχουσα περίοδο το σύνολο των καταθέσεων είναι χαμηλότερο των επενδύσεων, κυρίως λόγω της μετατροπής του πλεονάσματος της περιόδου 1961-73 σε έλλειμμα. Η επιδείνωση της καταστάσεως είναι τόσο σοβαρή ώστε, σύμφωνα με τους οικονομολόγους, η μείωση των ελλειμμάτων στα επίπεδα που προδιέγραψε η ανεπαρκής του Μάαστριχτ πιθανόν να αποβεί ανεπαρκής. «Μακροπρόθεσμα, θα απαιτηθεί εντονότερη προσπάθεια ώστε το επίπεδο των καταθέσεων να ανέλθει σε ικανοποιητικό επίπεδο...»

Για να εξουδετερωθεί η επίδραση των υψηλών επιτοκίων, η αποδοτικότητα -ο τρίτος βασικός παράγων για την ανάπτυξη- πρέπει να ανέλθει σε επίπεδο ανώτερο από εκείνο της δεκαετίας του '60 ώστε να παρέχει στους επενδυτές επαρκή απόδοση έναντι των κεφαλαίων.

Η μελέτη καταλήγει προτείνοντας να εξακολουθήσουν τα μέτρα που αποσκοπούν στη βελτίωση της αποδοτικότητας, τα οποία παρά τη μακροπρόθεσμη απόδοσή τους παρουσιάζουν μεγάλη αποτελεσματικότητα».